

Despre Camil Petrescu si opera sa-prima parte

Prozator, dramaturg, poet, eseist, estetician si filosof, Camil Petrescu s-a nascut in 9 aprilie 1894 la Bucuresti, si a murit la 14 mai 1957. Ramas orfan, a fost crescut de familia subcomisarului de politie Tudor Popescu din mahalaua Obor. Studiile liceale le face la colegiile "Sf. Sava" si "Gh. Lazar", dupa care, din 1913, urmeaza cursurile Facultatii de Filosofie si Litere din Bucuresti. Debuta in revista "Facla" in 1914. In timpul Primului Razboi Mondial isi intrerupe studiile si ia parte ca voluntar la cateva campanii importante (1916 - 1918). Este ranit grav si isi pierde partial auzul, fapt ce-i acutizeaza sentimentul insingurarii nascut de copilaria-i lipsita de prezenta parintilor. Experienta razboiului ii va furniza o parte din materia romanului Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi (1930). Tot in aceasta perioada concepe si redacteaza dramele Jocul ielelor (1916 - 1919) si Act venetian (1919).

Un timp (1919 - 1921) lucreaza ca gazetar si profesor la Timisoara, unde isi definitiveaza volumul Versuri (1923) si drama Suflete tari, a carei premiera are loc in 1925. Reintors la Bucuresti, este un timp membru al cenaclului "Sburatorul", publica in diferite reviste literare ale epocii, intemeiaza si conduce reviste: "Saptamana muncii intelectuale si artistice" (1924) si "Cetatea literara" (1925 - 1926). In 1933 publica romanul Patul lui Procust. Se dedica apoi, timp indelung, unor studii filosofice. Intre 1934 - 1947 este, cu intermitente, redactor la "Revista Fundatiilor Regale".

In 1939 este numit director al Teatrului National. Dupa razboi, scrie romanul Un om intre oameni, ramas in fapt in stare embrionara, publicat totusi in 1957, si piesele Balcescu (1948) si Caragiale in vremea lui (1957). Din 1948 este membru al Academiei Romane. Anticalofil, Camil Petrescu promoveaza autenticitatea ca act de cunoastere, spiritul noocratic, atitudinea polemica, introspectia-confesiune, substantialismul, ca modalitati de gandire. Aceste coordonate sunt vizibile si in alte creatii ale sale, precum Noua structura si opera lui Marcel Proust (conferinta-manifest literar inclusa in volumul Teze si antiteze, 1936), Modalitatea estetica a teatrului (1937), lucrarea filosofica Husserl.